

bedre, men der er ikke sagt det Mindste om, at vi ville gjøre det paa Grund af formelle Indvendinger. Derfom Forbeholdet forkastes, kommer netop det Modsatte ud; thi da kommer det Resultat ud, at Folkethingets Fleertal har erklæret, at der ikke her forelaa Noget, som paa nogen Maade kunde trænge til, i at man tog et Forbehold. Folkethingets Fleertal har da erklæret, at, naar man nu gaaer tilbage til den tidligere Lov, er det givet, at det ikke er af formelle Hensyn, men fordi vi i det Hese foretrække at faae bestemt i to Love, hvad Landsthinget har indsat i een. Det Modsatte vil altsaa fremkomme som Resultat, dersom virkelig vort Forslag forkastes. Den høitagtede Finantsminister meente dernæst, at saadanne finantsielle Love oftere først vare forelagte i Landsthinget; men deri troer jeg, at han tager fuldstændig feil, navnlig hvad Skattelove angaaer; og det er en saadan, hvorm her er Tale. Jeg troer ikke, at den høitagtede Minister kan paavise, at Regjeringen først har forelagt nogen virkelig ny Skattelov i Landsthinget. Hvad angaaer de to Exempler, hvorpaa her tænkes, skal jeg bemærke med Hensyn til det første, hvortil ogsaa den høitagtede Finantsminister henviste, at Forslaget ikke var indbragt af Regjeringen som Skattelov og heller ikke kom ind i Folkethinget som en ny Skattelov. For et Par Dage siden have vi jo nægtet en Lovs Dvergang til 3die Behandling, og idetmindste for flere af os var det væsentligt, fordi vi ansaae den for en Bevillingslov, der som saadan først maatte have været forelagt for Folkethinget; det er et tredie Exempel. Folkethinget har ganske vist nægtet Lovforslaget videre Fremme ogsaa af den Grund, at det var en finantsiel Lov. Jeg troer virkelig, at man er berettiget til at sige, at det er ikke noget ganske særdeles Nyt, og at det derhos ikke er Regjeringens Skyld, at det er skeet saaledes, men at det er kommet fra anden Side. — Da man ikke her har syntes at ville erindre eller ialtfald har søgt at bortforklare den Forstaelse af Finantslovens § 27, som er fremfat af det ærede Medlem for Horsens (Tauber), kan jeg ikke lade dette gaae hen uden at erklære, at jeg fuldstændig deler det ærede Medlems Mening. Der staaer i § 27: „Dersom fol-

gende Lovforslag“ — og blandt disse nævnes da under Nr. 2: „Forslag til Lov om en overordentlig Skat for Finantsaaret 1870—71“ — „erholde Lovkraft for Finantsaaret 1870—71, beregnes de deraf flydende Indtægter og Udgifter under nedenstaaende Conti med de der anførte Tillægsbeløb“. Dette er rene og klare Ord, men det Forslag, hvorm her er Tale, nemlig „Forslag til Lov om en overordentlig Skat for Finantsaaret 1870—71“, ligger endnu her i Folkethinget, og altsaa kan denne Bestemmelse i § 27 ikke gjælde noget som helst andet Forslag. Den gjælder det Forslag, som her er indbragt under Titlen: „Overordentlig Skat“, der endnu ikke er vedtaget her; der ikke endnu har været i Landsthinget, og naar Landsthinget har indsat det i en ganske anden Lov, er der ikke derved givet, hvad der er bevilget i § 27. Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Ville) sagde, at vi dog havde mange Exempler paa, at en Lovs Titel var bleven forandret, da er dette ganske vist, men Titlen paa det Lovforslag, hvorm her er Tale, er ikke bleven forandret; thi denne Lov ligger her endnu, den har ikke endnu været udenfor Folkethinget, og altsaa kan den Bevilling, der er givet i § 27, aldeles ikke gjælde den Skat, der muligens vil blive udfreven efter den Lov, der er kommen fra Landsthinget. Den vilde blive en selvstændig Bevillingslov, hvis den skulde have nogen Gyldighed; men det Correcte vil være, at den falder død og magtesløs til Jorden som Skatendfkrivningslov, fordi det Beløb, den taler om, ikke er bevilget ved Finantslov, og fordi den som Skattelov burde være fremkommen i dette Thing. Saaledes forholder Sagen sig, og dette lader sig ikke bortræffomere ved nogen Forklaring; thi Ordene i Finantsloven ere altfor klare og tydelige til, at de kunne forklares paa anden Maade. Jeg skal hermed slutte, idet jeg anbefaler Udvalgets Fleertals Forslag.

Den fungerende Formand: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgfreds har Ordet for en kort Bemærkning.

A. Sager: Jeg tillod mig før at an-